

Els estanys de muntanya, un indicador de la contaminació de l'home

► Un estudi de la UdG mostra com zones remotes estan afectades per tòxics causats per activitat humana

GIRONA | DdG

■ En la seva tesi doctoral, la investigadora de la UdG Montserrat Bacardit ha estudiat les conques lacustres de muntanya; i aquest estudi ha demostrat com, tot i ser gairebé inaccessibles, alguns estanys i les seves conques es troben clarament contaminades i presenten elements potencialment tòxics per aquest ecosistema.

Malgrat ser remotes, les conques lacustres de muntanya es troben clarament contaminades pels elements traça (terme que inclou un conjunt de metalls i metal·loides) procedents d'emissions antropogèniques, que s'hi han desplaçat per mitjà del transport atmosfèric de llarg abast i la subseqüent deposició.

Tal i com ha estudiat Montserrat Bacardit, els estanys de muntanya i les seves conques són indicadors excel·lents d'aquesta contaminació de llarg abast. La seva contínua acumulació ha dei-

xat una quantitat important d'elements traça potencialment tòxics en aquests ecosistemes relativament remots.

El Tirol, el menys contaminat

La tesi de Montserrat Bacardit (Centre d'Estudis Avançats de Blanes, CSIC) se centra en la biogeoquímica d'un conjunt d'elements traça de rellevància ambiental en conques lacustres pirinenques, amb èmfasi en distingir els components «naturals» de les contribucions «antropogèniques».

En base als seus estudis, la investigadora conclou que les concentracions d'elements traça aèrotransportats en el Pirineu Central poden ser considerades representatives dels nivells de contaminació de fons d'àrees remotes d'Europa.

A més, s'han obtingut mesures de cinc altres indrets d'alta muntanya d'Europa; les concentracions més elevades són a les muntanyes dels Tatra, al Ticino i al Piemont –indicant una major influència de la indústria i les àrees urbanes d'aquestes regions–, les concentracions més baixes al Tirol i intermèdies al Pirineu i a les Grampian.